

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice števil. 15. — Zurednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisni se ne vračajo. — Inserati: Šeststopenjski petiti-vreča 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Volja za Ljubljano v upravništvu: za celo leto 6 gl., za pol leta 3 gl., za četrt leta 1 gl. 60 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. več. Po pošti velja za celo leto 10 gl., za pol leta 5 gl., za četrt leta 3 gl. 60 kr. in za jeden mesec 36 kr.

Štev. 232.

V Ljubljani v ponedeljek 12. oktobra 1885.

Tečaj II.

Volitev v železnični odsek državnega zbora.

* * * 10. oktobra.

(Izv. dop.)

Rodoljuba, kateri s paznim očesom zasleduje obravnave državnega zbora tudi začetkom njegove delavnosti, ko še ni burnih debat in sijajnih govorov, je gotovo jako nemilo dirnilo, da med 24 članovi železničnega odseka ni bil izbran — niti jeden Slovenec. Spominal se je, da je ta odsek prištevati najvažnejšim odborom naše zbornice ter da je uprav opasen udarec za interese naše ožje domovine, ako niti jednega zastopnika nimamo v njegovi sredini. Spominal se je, da je še v zadnjem zasedanju, ko je železnični odsek sestavljen bil iz 36 članov, nič manj nego trojica njegovih deležnikov — dr. Tonkli, Obreza in velezaslužni predsednik baron Gödl-Lannoy — je pripadala slovenski narodnosti. In preudarjajoč, da se bode baš temu odseku baviti se z najvažnejšimi zadevami, tikajočimi se življenjskih koristij našega naroda, vsklikniti je moral: Odkod za Boga ta nečuvena in neumljiva prikazen, da poslanci naši niti jednega svojih niso mogli spraviti v to imenitno skupino?!

In začudenje njegovo moralo je postati tem silnejše in tem neprijetnejše, če so mu znani parlamentarni običaji naše zbornice. Le na videz namreč se odseki volijo iz cele zbornice. De facto razdelé se posamez ni klubi po nekem a priori določenem razmerju v dotično število, in kar klub sklene, temu pritrđi brez kakega ugovora ves državni zbor. Ključ, po katerem se vrši razdelitev, določa, da ji pri odsekih, obstoječih iz 24 članov, Hohenwartovemu klubu odmerjeno število treh

zastopnikov. Tem bolj opravičeno je tedaj vprašanje, kako se je moglo pripetiti, da Slovenci, zastopani s 14 članovi v klubu desnega središča, niti z jednim svojih niso mogli prodreti?! Saj imajo, ako se zvežejo s sorodnimi Dalmatinci, mnogo več nego absolutno večino v dotičnem klubu.

Načelnega protivja z dalmatinskimi poslanci tudi ni bilo; temveč obratno, celó strinjamo se v svojih terjatvah. Dalmatinci želé, da se njih železnice, katere dosedaj tako rekoč v zraku visé, katere so po vsem zakotne in tedaj vplivati ne morejo na dalmatinski promet in dalmatinsko produkcijo, da se te proge — rečem — zvežejo z železničnimi progami naše državne polovice. In mi Slovenci, mi z druge strani zopet nimamo srčnejše želje, nego one, da se državna železnica iz Ljubljane nadaljuje skozi Dolenjsko do križatišča s hrvatskimi in dalmatinskimi črtami. Očividno je tedaj, da je jako lahko mogoče bilo, sporazumeti se z Dalmatinci. Njim jednega zastopnika v železničnem odseku, sebi drugega — in gotov je bil kompromis, gotova potem tudi taka volitev, katera bi ugajala našim interesom!

Žal, da takega razgovora ni bilo! Žal, da se celó slovenski poslanci tekom dolgih treh tednov državnozbornskega zasedanja niti jedenkrat niso bili zbrali k skupnemu resnemu pogovoru zastran svojih terjatev in zastran primerne taktike, s kobo bi se kaj priboriti dalo gladni domovini! O svojem času se je na vse pretege delalo in kričalo za ustanovitev „jugoslovanskega kluba.“ Naš list se je temu odločno protivil ter opozarjal na kvarne posledice tako nepotrebnega cepljenja. Ob jednem pa smo tudi mi priporočali, naj se zastopniki naši pogostoma med seboj posvetujejo o stvaréh, važnih za gmotni in duševni

napredek našega naroda. Živo tedaj obzajujemo, da se merodajne osebe med našimi poslanci še do današnjega dne niti toliko ohrabrile niso, da bi, na stran pustivši osebne mržnje in malostne prepire, resno pričeli misliti na to, kar mora vsakemu izmed nas najsvetejše biti, na domovinski blagor. „Dum delirant reges, plectuntur Achivi“, peva starorimski pesnik. Včasih se nam vidi, da se dadó besede njegove prav dobro in prosto — prevesti tudi v slovenščino!

Vender, namen tem vrsticam nikakor ni bil, žaliti koga ali sumničiti ga pred slovenskim svetom. Jalove so rekriminacije, ž njimi Slovenci vender ne dobé zastopnika v železnični odsek. Nezastopani smo v tem preimenitnem odseku, če se razgovor zasuče na pr. na dolenjsko železnico, zavisno bode od tuje milosti, ako se kedo oglasi za naše križe in težave. Govori se sicer, da bode nek bukovinsk poslanec v kolegijalni ljubeznjivosti umaknil se Slovincu, kakor hitro se železničnemu odseku izroči kak nasvet ali kaka predloga o železnični črti, zadevajoči se našega ozemlja. Srčno bi se radovali tega velikodušnega čina, ali preveč smo pesimisti, da bi uže sedaj mogli računati na tako dvorljivost. Jedno pak nam veleva časnikarska dolžnost in tedaj ne moremo zamolčati te želje. Baš volitev v železnični odsek, pri kateri smo propali Slovenci s svojimi utemeljenimi terjatvami, propali vsled lastne nejedinstvi in malomarnosti napoti naj poslance naše k skupnemu promišljenemu in intimnemu delovanju. Vsi so izbrani na podlagi iste ideje, na podlagi istega programa, narod pričakuje od njih, da se složno pobrinejo za interese njegove in stroga odgovornost zadela bode onega, kateri po svoji trmi onemogoči skupno to delovanje. —

Listek.

„V temni noči.“

(Sp. Gola Luigi.-l-)

Kazalec ure kaže na dve. Temna noč je in grobna tišina vlada v bogatih sobanah knežje vile. Težka damastna pregrinjala pred visokimi steklenimi vrati, katera pelejo na altan, so skrbno vkup potegnena; noben svit ne prodre skozi. Zunaj vrši veter v vejah stoletnih bukev, katere mejijo postevstvo; le časih moti glas uhariče nočno tišino; inače globoka tihota na okolo. V dobro zaprtih sobanah vlada skoro dušéča vročina, kateri se pridružuje še močan, skoro omamljiv duh cvetic. Zdaj se vstavi kazalec stare ure, in dva močna udarca razlegata se skozi sobane, ob jednem zaškriplje zunaj v vrtu pesek pod tihimi, skrbnimi koraki, kateri se vedno bolj bližajo, na to nenadno utihne hrup, le votel glas daje kratka povelja. Zdaj nenadno prodre slaba luč svetilnice skozi ozko špranjo pregrinjal; ob jednem začuje se pritisk od zunaj in lahno rožljanje, kakor ubitega stekla.

Zdaj se raztegne suha roka, pregrinjala umaknejo se na stran in polna luč svetilnice prodre z vso močjo v vsak kotiček prostrane sobane; skozi razbito steklo skuša bleda roka, na kateri se svetite pošastno dve kaplji krvi, s svojim orodjem odstraniti umetalno ključavnico vrat. Še jeden pritisk in ključavnica je razbita. Vrata se odpro; lahno stopita čez prag dva moža, zavita v široke plašče. Prvi, čegar krvavi prsti prijemljejo železo, je vitek mladenič z bledim, ne odurnim obrazom, razmršenimi vlasmi, upognen in velike črne oči mu nemirno begajo okolo. Njemu sledi bolj postaren mož. V desnici visoko drži svetilnico in njegove male, sive, bodeče oči v upalem, grešnem obrazu zró skopuško in prežeče v najoddaljenejšo kote.

„Tam mora biti, v drugi sobi — zelena dvorana — tam stoji omara s sreberno opravo — tu v tej sobi težki zlati svetilniki in z briljanti obsejana tabačnica.“

„Tiho, ne tako glasno,“ svari boječe drugi. „Brezi skrbi,“ smeje se starejši odurno. „spalne sobe so v prvem nadstropji; Anton, sluga, je podkupljen. Brezi skrbi sva — za naj-

hujši slučaj imam nož. — A zdaj naprej, na delo, dečko!“

Mladi mož se strese pri hripavem smehu in strašnih besedah. Mehanično stopa dalje; a groza se ga polasti. Veliko ogledalo v širokem okviru na nasprotni steni kaže do zadnje pičice njegovo podobo: blede, upale poteze, razmršene, na čelo padajoče vlase, nemiren pogled, orodje v krvaveči roki.

„Tat!“ doni mu nasproti, „tat!“ — a s silo se dvigne ter odpadne pregrinjala v „zeleno dvorano“. Težak, dušéč zrak, omamljiv duh cvetic udari mu nasproti ter mu jemlje dihanje. Za njim stoji tovariš s povzdigneno svetilnico. Mladenič je še bolj prebledel in njegov pogled obrača se iskajoče okolo. Tam na umetno rezljani mizici dragoceno stajalo, in velika, ploščnata kristalna čaša, katero nosijo karijatidi, je polna nebrojnih vijolic. Vijolic! — ljubljensk umrše matere. — Koliko množino spominov vzbudi duh teh cvetov, kako neznosno gorje vstaje mu v prsih. Nedolžnost in čednost, zapravlil, izgubil, za večno izgubil! izgubil po lastni krivdi! Greh, podedovan od očeta na otroka, od rodu do roda: Pohlep po zlatu!

Dogodki v vzhodni Rumeliji.

Bolgarska deputacija razgovarjala se je z dopisnikom „Pokroka“. Metropolit Klement mu je dejal: Mi se umaknemo, kolikor možno, konfliktu z bratsko državo. Ko se je z berolinsko pogodbo nedvojbeno bolgarsko ozemlje z mestom Nišem pridelo Srbiji, smo to težko prenašali, a udali smo se. Dalje povečanje Srbije z našim ozemljem moramo, dasi bi nas bolelo, z brati se vojevati, skušati z oboroženo silo preprečiti. — V Macedoniji je dosti prostora za razširjanje Srbije in bilo bi zločinsko, prisiliti obe slovanski balkanski državi, da bi se merile v orožji. Gledé razmere obeh Bolgarij k Turčiji meni metropolit: „Mi smo se odločili, združenje proti Turčiji braniti z življenjem in imenjem. Mi smo pripravljene na vse. Ne bojimo se, da bi podlegli, ker menimo, da bi bilo vojno postopanje Turčije proti nam znamenje za vse balkanske države, naj se upró.“ Gledé bodoče uprave v Bolgariji dejal je metropolit: „Kolikor mi znamo, dobi južna Bolgarija kuratorij, sestojč iz šestih članov, prilično ministerstvu severne Bolgarije, ter bode še na dalje morala Turčiji plačevati davek. Knez se ne bode proglasil kraljem, to bi bilo proti narodovi volji, kateri se trpi na posledicah vojne in bi ne moglo plačevati stroškov za kraljevi dvor.“

Iz Niša se poroča, da so se emigrantje iz Bolgarije utaborili na gori Rtang in Vrski Čuki, od koder ropajoči in moreči nadlegujejo okolico. Žandarmerija si na vso moč prizadeva, zaslediti jih.

Iz Carigrada poroča Reuterjevo poročilo, da je po uradnih brzozavkah, katere je dobila Turčija, v Albaniji popolen mir ter da se ni pretrgala zveza na cesti med Prizrenom in Skadrom.

Črnogorski diplomatski zastopnik v Carigradu je zagotovil Turčijo, da Črna Gora goji do Turčije odkritosrčno prijateljstvo.

„Nordd. allg. Ztg.“ pravi, da je najnovejšo poročilo z Balkana, da sultan hoče priznati personalno unijo Rumelije z Bolgarijo, zeló ugodno znamenje. Bolgarska vlada pa skuša doseči s Srbijo sporazumljenje. V Atenah, kjer hoče govoriti panhelenizem veliko besedo, poravnala bode uže vse Anglija, katera neprestano svetuje Grkom, naj se v lastnem interesu obnašajo zmerno in previdno.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

V seji državnega zbora minoli petek prečitano se je nekaj interpelacij. Potem so se izročile razne predloge odsekom ter se volili odseki. Izmed Slovencev bili so izvoljeni v budgetni odsek dr. Tonkli, v obrtni odsek Klun in v davčni odsek dr. Poklukar. Prihodnja seja bode v sredo dne 14. t. m., pri kateri so na dnevnem redu volitve v delegacije.

Oče igralec in samomorilec — sin goljuf in tat. V sredi blede podoba tihe, nesrečne žene, matere! Kjer je ljubila, bi bila morala zaničevati; o grozni razdvoj duše, kateri gloje na življenja sokovih. Odkar je stala ob truplu nekdanj čeznaravno ljubljenega soproga, kateri si je sam uničil življenje, ko je bila čast in dobro ime izgubljeno, ko je bilo vse omadeževano — od tedaj ni živela več, samo životarila je. In potem prišel je najhujši udarec. Jediní sin, slednje, kar jej je ostalo, postal je goljuf. Denarje, katere mu je predstojnik zaupal, je izneveril, podpise ponaredil — goljufijo so odkrili, sin je bil obsojen v zapor, uklenjenega so odpeljali. —

To je bil smrtni udarec, zdaj je bilo uničeno materino srce. — Ko se je čez leta vrnil iz celine, v kateri je sedel, tovariš velikih zločincev, obdan po grehu in sramoti, našel ni več matere; zdavna uže pokrivala jo je zelena ruša. Šel je na njen grob in jokal, jokal dolgo in vroče; a nobena roka se mu ni ponudila v rešitev, vse se je obračalo od njega, od jetnika, z zaničevanjem. Tedaj pa se je vzbudilo v njem klubovanje, in zdaj šlo je navzdol z nečuvno hitrostjo. —

Hrvatski sabor pretrgal je svoje zasedanje do 27. oktobra. Med tem delovali bodo razni odseki ter se posvetovali o različnih predlogah, osebno o državnem proračunu. Sabor ni hotel ugoditi vroči želji opozicije, da bi se bil ban zaradi kameralnih aktov posadil na zatožno klop. Prizore, kateri so se vršili v slednjem času v hrvatskem saboru, obžalovati je moral vsakdo, kdor hoče Hrvatom dobro; obrniti se je moral z gnušom od skandalov, katere so povzročali nekateri vročokrvneži. Izobčilo se je več poslancev iz zbornice za celo vrsto sej, ker se delj časa z njimi v družbi obravnavati ni moglo. Zdaj je sabor prenehal za nekaj časa s svojimi sejami, in ko se zopet snide, nadejamo se, da bode zopet mirno in stvarno obravnaval.

Tuje dežele.

O položaji v vzhodni Rumeliji razširjenih je silno mnogo poročil, vendar vsem tem poročilom manjka uradne verodostojnosti. Kako se bode vsa zadeva razmotala, ne more pač še nihče določiti, vendar ne manjka raznih in zeló med seboj se razločujočih ugibanj. Gotovo je le, da si evropske vlasti prizadevajo, da se bolgarsko gibanje omeji le na bolgarske meje ter da ne dopuste, da bi vsak pustolovec delal v Evropi politiko na svojo roko ter kalil evropski mir, kojega so sklenili vladarji v Skjernjevicah in Kromeriži.

Francoski ministri imeli so minoli petek posvetovanje pod predsedstvom Grevyja. Vsi ministri so izjavili, da ne hoté odstopiti; torej ostane ves kabinet še v službi, dokler se ne izvrše ožje volitve, potem bode pač kateri primoran, dati slovo ministerskemu portfelju.

Nemčija in Španija želita, naj bi se kolikor možno hitro rešilo Karolinsko vprašanje, za to se je sklenilo, da se dotični akti ne predložijo še posebnemu odboru v pretresavanje, predno bode imel odločiti v tej zadevi papež. Stvar bode torej v kratkem našla ugodno rešitev.

Minoli teden vršil se je v Londonu ministerski svet, katerega so se udeležili vsi ministri. Lord Carnarvon, podkralj Irski, in lord Ashburne, irski lordkanclar, prišla sta navlaš iz Dublina, da s svojimi skušnjami svetujeta pri posvetovanji o irskem vprašanji. Glavna točka posvetovanja bile so irske razmere. Sklenilo se je, da se ne uporabijo izredne naredbe, ker sta lord Carnarvon in lord Ashburne se izrekla, da bode obstoječi zakon zadostoval za obrambo življenja in premoženja proti nasilstvom narodne lige.

Dopisi.

Iz Žužemperka, 10. oktobra. (Izvirni dopis.) Dežela kranjska ni le vnanje lepa, da zvaljba tujca v svoje naročje, tudi pod zemljo krije marsikako dragotino, katera še čaka pridne roke, da jo dvigne na dan; mnogo starinskih stvari leži še pokopanih

„Tat, tat, navaden tat!“ odmeva iz vseh kotov sobane. „Mati, mati!“ dišejo cvetice, „nedolžnost in čednost, zapravljeni, izgubljeni!“ —

„Veliki Bog!“ ječi nesrečni mladenič in pade na kolena, obličje si ihteč z rokami zakrivši.

„Si li besen, dečko!“ zasramuje tovariš ter ga vleče surovo za roko k višku. „Brzo, na delo, ali —“. Uže se sveti gol nož pred očmi nesrečneža, a zbravši vse moči odpahne skušnjavca od sebe ter beži, kakor bi ga guale boginje osvete, skozi tihe sobane v temno noč, v tem ko drugi prične s kletvijo uničevalni posel v prostorih, napolnjenih z vijoličnim duhom. — — —

Prokleta!

(Roman Spisal Emile Richobourg; po E. Vacanovi predlavi prosto poslovenil Janko Leban.)

(Dalje.)

Mardoche ni bil vso noč zatisnil očesa.

Kaj bode iz tega, ker Leon zdaj pozná papirje svojega očeta? Mardoche je gotovo mislil, da iz njih poizvé, kaj je Lucilla Mellierova zakrivila. A mladenič bi lahko iz njih tudi spoznal, za-

v Kranjski, katere bi nam mogle morda dati nekaj pojasnil za zgodovino. Žal, bi dejal, da smo se do zdaj Slovenci za take stvari le premalo brigali; nam je pač bolj skrb za malostne, vsakdanje reči, medsobne prepire, nego za znanstvena raziskavanja.

Dovolite mi, da vam nekoliko poročam o najnovejših starinskih najdbah na senožeti pri Binkovem vrhu poleg Dvora. Tu nahaja se več keltskih grobov, katere je našel znani neutrudni raziskovalec starin g. Pečnik. Nad dva meseca uže prekopavajo mnogo važnih in dragocenih starin. Nasproti Dvora na strmem griči, tako se domneva, imeli so Kelti svoje utrjeno taborišče. To sklepa se iz tega, ker je ta prostor zeló široko obdan s kamenito ograjo, tako da bi se bili mogli braniti sovražnih napadov, in ker je to napravljeno tako trdno in skrbno, misliti si sme, da si kaj takega niso postavili le za kratek čas, da so marveč tu bivali gotovo stoletja. Po gosp. Pečniku najdene gomile so zanimljive v mnogem oziru; tako je na primer našel jedno, v kateri je bilo pokopanih nad 30 Keltov, in to so bili gotovo načelniki, kajti v tej gomili našla so se pokrivala, kakeršna so nosili keltski poglavarji. Izmed dragocenostij, katere je tu našel g. Pečnik, naj omenim: sekire, sulice, zapestnice in mnogo ženskega lepoticja, osebno pa mnogo kovali od jantarja. Ta kinč dobivali so Kelti najbrže po trgovcih iz turovskih dežel, navadno svoje orožje, sulico in sekire, pa so si sami kovali, saj je uže od nekdanj slovelo slovensko železo.

Starinske stvari, keltske in galske, katere je našel g. Pečnik pri svojem preiskavanji uže prej pri Mokronogu, so najbolj znamenite, kar se jih je do zdaj našlo na Avstrijskem, to priznavali so sami dne 18. avgusta t. l. v Celovci zbrani starinoslovci. Tudi spomenike, kamne z napisi in grobišča iz časov tretjega pred tisoč leti na Kranjskem stanujočega rodu, namreč Rimljanov, našel je uže g. Pečnik in nadejati se smemo še več najdb.

Zdaj pričel je g. Pečnik kopati pri Drnovem poleg Krškega. Dobil je od ministerstva za uk in bogočastje podpore 200 gld., da raziskuje ostanke starega Noviodunuma. Gotovo bode našel tudi za zgodovino važne spomenike. Vsi ti branili pa se bodo v novem ljubljanskem muzeji, kateri se bode smel ponašati, da ima v vsej Avstriji najvažnejše starinske spomenike.

Ne morem si kaj, da bi konečno ne opozoril merodajne kroge, da volijo temu neutrudnemu raziskovalcu znatno podporo, katera bode gotovo obrnena v primeren namen.

Razne vesti.

— (Grozno hudodelstvo.) V noči od 6. na 7. oktobra dogodil se je v neki vasici blizu Marijnih kopelih na Českem grozen zločin. Okolu polnoči za-

kaj je bil njegov oče umorjen, in po teh vzrokih, ali ne bi lahko uganil morilca?

Ne, Mardoche ni izdal skrivnosti svojega dobrotnika; pa dal je Leonu ključ od nje. To ga je peklo.

Solnce je sijalo prav lepo v gor in dol, ko naposled okoli dveh popoldne ugleda s svoje terase prihajajočega mladeniča.

Oba se vsedeta pod vhodom neke jame. Mladenič je čakal, Mardoche pa se ga ni upal nagovoriti.

Po malem odmoru pa vendar vpraša: „Ali ste vse prebrali?“

„Da.“

„Nu, in?“

„Nu, Mardoche, kar se družine moje matere tiče, ne vem danes mnogo več, kakor včeraj: V papirjih nisem našel one skrivnosti, katera bi morala biti v njih, kakor ste rekli.“

Mardoche je mislil, da je slabo slišal.

„Kako!“ zavpije, „v teh spisih ni družinskega imena vaše matere?“

„Ne; v njih nahajam samo, da se je moja mati zvala Lucila.“

čelo je namreč v neki ondotni gostilni goreti. Sosedje prileteli so skup. da bi ogenj zadušili, a ko odprejo spalnico, v kateri je ležala mlada gostilničarka, dobé le-to iz trinajstih ran krvavečo in uže mrtvo na tleh ležati. Denar, ki ga je imela ta v omari zaprtega, bil je pobran. Kedo je zločin doprinesel se ne vé se za gotovo, a sumi se, da je mlado ženo umoril in oropal njen lastni mož, kateri je potem tudi svojo hišo zažgal, meneč, da se takó ne pride hudodelstvu na sled Sumničnega so uže zaprli.

— (Otroka na popotovanji.) Časopis „Köln. Ztg.“ piše se iz Krenznacha: Dva otoka iz našega kraja, najstarejša deklica in njen devetletni bratec Peter, nastopila sta brez vsakejakega spremstva dolgo in nevarno pot čez ocean v Ameriko, kjer živi njihov stric. Otrokom so namreč stariši umrli in stric, ki ima v Port-Washingtonu tovarno za izdelovanje čreviljev, naznanil je tukajšnji oblastniji, da je voljan siroti vzeti za svoja otroka, in da naj mu je tedaj pošljejo v Ameriko. Ob jednom poslal je dobri moz potrebnega denarja za dolgo pot. Prišli so tedaj otrokoma listič na obleko, na kojih je bilo z velikimi črkami napisano, kam da imata popotovati. Popotniki so na morji z otrokoma vse skozi lepo ravnali ter pazili na njih, da se jima nič hudega ni pripetilo in tako sta srečno prišla dne 6. avgusta v New-York. Tam skrbeli so uradniki za mlada potovalca, in predenj so ja poslali dalje po železnici, dali so jima velik zavoj različnih živil seboj. Deklica se je navzlic svoji mladosti pokazala pri tej priliki kot razumna gospodinja, kajti vzela je zavoj v svoje nadzorstvo rekoč: „Jaz moram zavoj dobro shraniti, če ne bi mali Peterček kmalu vse pojedel in bi mi zbolel.“ Kakor je razvidno iz nekega pisma, ki je došlo iz Amerike, dospela sta otroka srečna in zdrava k svojemu stricu.

— (Samomor neke dame.) Iz Baden-Badena piše se z dne 4. oktobra: Danes predpoludnem okolu devete ure dobili so v bližnjem gozdiču truplo kake 40 let stare, zelo elegantno oblečene dame. Storila je sama z revolverjem konec svojemu življenju. Prišla je bila dan poprej v Baden-Baden in se je v knjigo tujcev vpisala kot E. Gock, rojena Würger z Dunaja. Prišla je iz Berolina in je izstopila v „Englischer Hof“. Predno se je usmrtila, slišali so jo z nekim v Baden-Badenu bivajočim gospodom hudo prepirati se, vendar se ne vé, kaj jo je prav za prav pripravilo do obupnega dejanja.

Domače stvari.

— (K potovanju presvitle cesarice.) Sultan zaukazal je oblastvom v Solunu, naj cesarico Elizabeto ob njenem prihodu tja slovesno sprejme.

— (Komisiji postojinske jame) je najvišji dvorniški urad Nj. c. in kr. visokosti cesarjeviča Rudolfa izrazil prisrčno zahvalo za opis Smidtovega opisa jame in za tintnik, katerega je posla komisija pre-
vzvišeni cesarici Stefaniji.

„Da, Lucila!“ ponavljal je Mardoche zamišljeno.

Po malem odmoru pa nadaljuje: „Ti spisi torej niso pisma?“

„Le dve pismi ste priloženi, obe iz Chevirgy-a, iz vasi, kjer je bil moj oče odgojen; kajti roditelj moj je svojo družino baš tako malo poznal, kakor jaz, Mardoche.“

„Čudno! čudno!“ momljal je Mardoche. „Toda niste prav nič izvedeli?“

„Prav nič o svojej materi, kakor sem vam povedal. Vi ste zdaj edina moja nada, Mardoche! Prosim vas za božjo voljo, odkrite mi skrivnost, katero poznate in koja je zame tolike važnosti!“

„Še ni čas!“ odgovori starček. „Moja ura še ni prišla! O, odkar vas poznam, odkar vem, kdo da ste, imel sem strašno to skrivnost uže dvajsetkrat na ustih; pa zmerom sem jo zopet zaprl v svoje prsi, kajti groza me je bila. Bila je to moja dolžnost! Druga usta vam morajo povedati, kdo vam je bila mati!“

„A če bi ta usta predolgo molčala?“

„Če bi predolgo molčala...“ momlja starček, „du, potem bodem videl, preudaril...“

— (Včerajšnja beseda v ljubljanski čitalnici) obnesla se je v vseh točkah obširnega programa prav povoljno. Domači orkester pokazal je ob tej priliki svojo moč in možnost, nastopiti na odru ob vsaki priliki tudi pri težkih točkah. Da so burno pohvalo želi gg. Razinger in Pucihar pri solo-spevih in kvartet Pribil, Stamcar, Valenta in Paternoster, skoro omenjati ne treba, predobro so znani ti izvrstni in izvežbani glasovi doma in v tujini. Tudi igra „Naskok v ljubezni“ izvela se je povoljno, diletantje prizadevali so si po svojih močeh prigraditi ulogam kolikor možno dobro.

— („Novomeško okrajno glavarstvo.“) Zemljepisno-zgodovinski opis. Sodelovanjem učiteljev novomeškega okraja spisal o. Florentin Hrvat, šolski voditelj in načelnik okr. učiteljske knjižnice v Novem Mestu. V Ljubljani. 1885. Založba okr. učiteljske knjižnice novomeške. Tisk „Katoliške tiskarne“. Cena knjižice je trdo vezani 30 kr., mehko vezani 20 kr. ter se dobiva v „Katoliški bukvarni“ v Ljubljani in pri J. Kraju ter Tandlerju v Novem Mestu. Knjižica ta, ponatis iz „Slovenca“, obseza na 80 straneh prav primerno razvrsten opis novomeškega okrajnega glavarstva; da-si časih podaje pri posamičnih krajih mnogo preveč nepotrebnih podrobnostij, prinaša vendar mnogo zanimljivih črtic. Želimo jej obilo naročnikov, cena jej je gotovo zelo nizka.

— (Premijiranje goved v Postojini.) Pri sobotnem premijiranju goveje živine v Postojini dobili so odlikovanja: I. Za bika: Filip Kavčič z Razdrtega 30 gld., Fetler iz Postojine 20 gld., Blaž Domine 15 gld., Andrej Jebačin iz Senožeč 15 gld. II. Za krave: Matej Lavrenčič iz Vrhpolja 25 gld., Al. Ličan iz Ilir Bistrice 25 gld., Mat. Milavec iz Logatca 20 gld., Al. Dekleva iz Postojine 15 gld. Josip Lavrenčič iz Postojine 15 gld. III. Za telice: Josip Dekleva 25 gld., Mihael Maver iz Koč 20 gld., Franc Klemens iz Postojine 15 gld. in Josip Fajdiga iz Zaloge 15 gld. Razstava je bila žal! zaradi silno slabega vremena le slabo obiskana, tako da ljudje od dalnjih krajev nikakor niso mogli prignati živine k premijiranju.

— (Tat v cerkvi.) Iz Cerknice se nam piše: V petek predpoludnem okolu enajste ure zalotil je tukajšnji cerkvenik uže kaznovanega tatú Jakopa Ločniškarja iz Dola, ko je pobiral v cerkvi krajcarje iz pušice. Imel je seboj posodico z lepom in pa klinčko, koje je pomakal v lep in potem potikal jih skozi luknico v pušici, da so se nanje krajcarji prijemali. Tako bil se je polastil uže 23 $\frac{1}{2}$ krajcarjev, ko ga dobi cerkvenik, kateri je takoj vrata cerkve zaprl ter šel po žandarmerijo, katera ga je prijela ter odvedla k sodniji. Leta 1883 bil je ravno v tej cerkvi doprinesel tatvino in je bil zaradi tega dve leti zaprt ter je sploh še le pred kratkim bil poslal se od ljubljanskega gradu.

— (Uboj.) Iz kranjskega okraja se nam poroča: Dne 5. t. m. popoludne sporekli so se v neki gostilni v Predaslu fantje in obé nasprotujoči si stranki pripravljali sta se na tepež. Rezervnik Ivan Karun

„In potem mi vse poveste?“

„Vse? Ne vem!“

„Pa kedaj bo to, Mardoche, kedaj?“

„Morda v dveh, treh mesecih... morda tudi prej.“

„Dobro; tedaj hočem počakati.“

„Vi pa ne morete tukaj ostati.“

„Odpotujem; a Blanche, Blanche...“

„Umirite se; govoril bodem z njo o vas. Ali se vrnete v Pariz?“

„Da.“

„Ali bodete delali?“

„Obljubujem vam.“

„Dali mi bote svoj naslov, če bi vam imel kaj naznaniti.“

Mladenič zapiše svoj naslov na list svoje beležnice, Mardoche pa ga vtakne v žep. „V tem času, ko bote v Pariz, delal bodem za vas in za Blanche-o!“

„O hvala, Mardoche, hvala!“

„Kedaj odpotujete?“

„Jutre. Moj rednik, Jerôme Goš, obiskal me je. On me ljubi kakor svojega otroka. Povedal

skušal je napraviti mir, a s tem je nekatere le še bolj razdražil. Vlekli so ga zaradi tega na cesto, kjer pa je hotel ubežati in je tudi stekel. A Ivan Kos spusti se za njim in mu dohitelvi zasadi nož v prsi, da se takoj zgrudi na tla. Zločinec je pobegnul.

— (Volitve v goriški deželni zbor.) Dne 17. t. m. vrši se dopolnilna volitev v goriški deželni zbor mestu iz zdravstvenih ozirav odstopivšega dozdanjega poslanca g. Povšeta. Kot kandidat je postavljen dr. Anton Gregorčič, profesor v goriškem osrednjem semenišči.

— (Duhovenske spremembe v goriški škofiji.) Gosp. Josip Golob, vikar v Štanjelu, je premeščen v Podgoro; g. Josip Gergolet, vikar v Št. Martinu na Krasu, pride v Štanjel; g. Blaž Baudel, vikar v Trnovem pri Koboridu, premeščen je v Vipolže; gosp. Jurij Kokelj, kaplan v Logeh, pride v Trnovo; gosp. Ivan Murovec, kaplan v Koboridu, pride v Loge. Novonastavljeni so gg. novomašniki: Alojzij Bratima pod Brdom, Josip Fabijan v Ročinji, Stefan Kodermac v Kanalu in Josip Pavlica v Sv. Roku. — Gosp. Toma Čerin, prestolni vikar v Gorici, imenovan je profesorjem v osrednjem semenišči v Gorici.

— (Gosp. Anton vit. Klodič,) deželni šolski nadzornik ljudskih šol na Primorskem, boče namestu g. dr. Gnada nadzoroval v srednjih šolah na Primorskem pouk v slovenščini.

— (Pomiloščenje.) Morilca Žego, kateri je umoril svojo ljubico ter ga je zaradi tega obsodila tržaška protna sodnja v smrt, pomiloštil je cesar; kazen odmerila se mu je na 20 let.

— (Samomorilec,) katerega so dne 7. t. m. potegnili v Celovci iz kanala, zove se Edvard Esterl, c. kr. rudarski priglédnik v Idriji. Imel je dopust ter bival s svojo soprogo in nečakinjo v Celovci.

Statistični podatki.

Deželna porodnica v Ljubljani v letu 1884.

V deželni porodnici v Ljubljani, ki ima 20 postelj, bilo je v letu 1884 vzprejetih 227 mater, od leta 1883 ostalo jih je 12, tedaj znaša vkupno število 239. Porojenih je bilo 198 otrok, 106 dečkov in 92 deklic, od prejšnjega leta ostalo je 6 deklic in jeden deček.

Iz porodnice bilo je odpuščenih 231 mater, med temi je pa bilo 22 premeščenih, 1 je umrla, in 30 je bilo taci, ki niso porodile; koncem leta 1884 ostalo jih je 8.

Otrok bilo je odpuščenih 202, in sicer je bil jeden prevzet v deželno oskrb, 177 oddanih je bilo roditeljem, 4 bili so premeščeni, 10 jih je umrlo, in 10 je bilo porojenih mrtvih. Koncem leta 1884 ostali so še 3 v porodnici.

Povprečno je bilo na dan 6 mater v porodnici, največje število porodov na dan je bilo 3, na vsak drug dan prišel je povprečno jeden porod. Dvojčki bili so porojeni dvakrat, trojčki nobedenkrat. Porodov na ulici je bilo devet.

sem mu vse: o Blanche-i, o vas, o mojih stariših.“

Mardoche prikima.

„Dobro ste storili. Ne zabite Blanche-e!“ — „Njo da bi zabil, njo, ki je cilj mojega življenja, da! celo moje življenje!“ — „In vaša obleka, ki je ostala pri ovčarji?“

„Pojdem po njo, ko hitro me vaše pismo zopet pozove le-sim. Imam, hvala Bogu, druga oblačila, sicer bo moral hoditi v ovčarski opravi; ali bi bil čuden v njej! Ovčarjevo obleko prinesel sem saboj v tej culici. Saj ste tako dobri, Mardoche, ter ovčarju vrnete oblačilo? Recite mu, da se mu zahvaljujem.“ — „Dobro; vzamem culico saboj, ko pojdem na pristavo.“ — „In, če se na seuillon-ski pristavi kaj prigodi; kaj ne Mardoche, potem mi...“ — „Potem vam bom pisal.“ — „In gospodičini porečete...“ — „Da jo ljubite, da zmerom na-njo mislite, in da se povrnete.“ — „Z Bogom torej, Mardoche! Na svidenje! Kaj ne?“ — „Da, na skorajšnje svidenje!“

Prijatelja se objameta ter razideta. Leon jo udari proti Saint-Irunu, a Mardoche se spusti zopet na svoj kamen. Prišel je jokati.

(Dalje prihodnjic.)

Matere bile so vsega vkup 3903 dni v oskrbi, jedna povprečno 16 dni. Vsi stroški znašali so 6649 gld. 51 kr., na osebo 1 gld. Taksa znašala je v I. razredu 2 gld. 50 kr., v II. 1 gld. 60 kr. in v III. 1 gld.

Na deželne stroške bilo je v letu 1884 v oskrbi rednikov, 17 najdenčkov, od katerih je bilo 7 prevzetih iz tržaške in 10 in iz dunajske porodnice v domače oskrbljevanje.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 12. oktobra. Zeithammerjev adresni načrt označuje čustvo neomahljive zvestobe kot družilno vez vseh avstrijskih narodov, poudarja potrebo miru, obeta doseči pogodbo z Ogersko v duhu pravičnosti in priličnosti z ozirom na avstrijske interese; ravno tako, da se reši vprašanje o podaljšani bančnega privilegija z ozirom na državne interese, kakor tudi industrijelnega in poljedelskega prebivalstva; priznava ojačenje državne brambene zmožnosti kot patrijotično dolžnost; izreka prepričanje, da avtonomija z varovanjem državne jednote pospešuje moč države; izreka nadejo, da se izvede ravnopravnost v šolstvu in da se razvija strogo se držče v državnih osnovnih zakonih predpisanih kompetenčnih mej; obeta največjo pozornost za uravnavanje rek v Galiciji, v nadeji, da se jemlje ozir tudi na druge dežele; obeta temeljito posvetovanje o agrarnem zakonodavstvu, katero delovanje je posebno izročeno deželnim zborom; se nadeje, da se primerno izvedejo gospodarske in socialne reforme, da se varuje domača industrija, da se razširijo inozemska tržišča domačim izdelkom, da se uravna železniški tarif, da se jemlje ozir na samosvojno delovanje avtonomnih krogov pri lokalnih železnicah, da se šteti v državnem gospodarstvu s tem, da se preustroji uprava, da se obdačijo do zdaj malo obdačeni krogi.

Načrt se skončuje: Mi se nadejemo podpore našim prizadevanjem od krepkega sodelovanja vseh slojev prebivalstva, odstranivši vse, kar bi notranji mir, prijateljsko sporazumljenje vseh narodov, brez razločka vere in narodnosti, motiti moglo.

Zagreb, 11. oktobra. Sabor je sklenil, da izroči sodišču poslanca Davida Starčevića in Gerzanića. Sabor se je potem preložil na 27. dan oktobra. Med tem delovali bodo razni odseki.

Berolin, 11. oktobra. „Reichsanzeiger“ objavlja imenovanje kneza Hohenloha namestnikom za Elzacija-Loreno.

Petrograd, 11. oktobra. „Journal de St. Petersburg“ meni, da bi bilo umestno, da so tudi druge vzhodne vlade pokazale isto mirno obnašanje, kakor Črna Gora, osebno ob času, ko Evropa nima veselja, da bi se s pustolovskimi podjetji kalil svetovni mir.

Cetinje, 11. oktobra. „Glas Crnogorca“ pravi: Črna Gora mirno gleda zdanji položaj ter pričakuje daljni razvoj dogodkov.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 12. oktobra.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	81.35
„ „ „ srebri	82.30
Zlata renta	108.75
5% avstr. renta	99.—
Delnice narodne banke	854.—
Kreditne delnice	280.60
London 10 lir sterling	125.85
20 frankovec	10.—
Cekini c. kr.	5.98
100 drž. mark	61.85

Tržne cene.

V Ljubljani, 10. oktobra.

Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 17 kr., domače 6 gld. 34 kr.; rež 5 gld. 36 kr.; ječmen 4 gld. 37 kr.; oves 2 gld. 92 kr.; ajda 4 gld. 23 kr.; proso 5 gld. 4 kr.; turšica 5 gld. 40 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 50 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 94 kr., salo po 80 kr., špeh po 54 kr., prekajen pa 66 kr., maslo (sirovo) 84 kr., jajce 2 1/2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 62 kr., svinjsko 60 kr., drobniško po 34 kr. — Piške po 50 kr., golob 17 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 78 kr., slame 1 gld. 78 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 70 kr.; mehkih 5 gld. 50 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči) 24 gld., belo 20 gld.

Odgovorni urednik J. Naglič.

Srečke

z dné 10. oktobra.
Trst: 71 32 45 57 53.
Linec: 86 45 25 41 51.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanja barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nabo	Močina v mm
10. oktobr.	7. zjutraj	723.65	7.0	svzh. sil.	dež	38.2
	2. pop.	722.07	8.6	sv. sl.	>	dež
	9. zvečer	719.76	8.4	hzv.	p. obl.	
11. oktobr.	7. zjutraj	715.67	8.6	j. sl.	dež	14.6
	2. pop.	716.24	11.2	jzpd. sil.	obl.	dež
	9. zvečer	718.47	8.8	jzpd. sl.	>	

Vožni red Rudolfove železnice,

veljaven od 1. oktobra 1885.
Ljubljana-Terbiž.

Postaje	Osobni vlaki		
	1. 2. 3. razred zjutraj	1. 2. 3. razred dopolud.	1. 2. 3. razred zvečer
Ljubljana, juž. želez. odh.	6.40	11.40	6.35
Ljubljana, Rud. želez. „	6.44	11.45	6.39
Vižmarje „	6.53	11.55	6.48
Medvode „	7.04	12.07	6.59
Loka „	7.17	12.21	7.12
Kranj „	7.31	12.38	7.26
Podnart-Kropa „	7.48	12.56	7.43
Radovljica (m. p.) „	8.05	1.14	8.—
Lesce-Bled „	8.12	1.24	8.08
Javornik „	8.29	1.46	8.25
Jesenice „	8.39	1.57	8.33
Dovje „	8.56	2.18	8.49
Kranjska Gora „	9.21	2.48	9.11
Rateče-Bela Peč „	9.37	3.03	9.24
Terbiž „ prih.	9.55	3.20	9.38
Terbiž-Ljubljana.			
Terbiž „ odh.	12.36	1.10	6.20
Rateče-Bela Peč „	1.01	1.30	6.39
Kranjska Gora „	1.22	1.46	6.53
Dovje „	1.55	2.19	7.19
Jesenice „	2.23	2.43	7.41
Javornik „	2.30	2.50	7.48
Lesce-Bled „	2.56	3.15	8.13
Radovljica (m. p.) „	3.03	3.22	8.21
Podnart-Kropa „	3.27	3.44	8.44
Kranj „	3.47	4.02	9.03
Loka „	4.06	4.20	9.20
Medvode „	4.21	4.34	9.34
Vižmarje „	4.34	4.46	9.46
Ljubljana, Rud. žel. prih.	4.44	4.55	9.55
Ljubljana, juž. žel. „	4.50	5.—	10.—

Blago za in ženske moške obleke

le iz trajne ovčje volne, za moža srednje velikosti

3-10 metrov { za gld. 4.96 iz dobre ovčje volne;
za „ „ 8.— » boljše „ „
jedno obleko { „ „ 10.— » fine „ „
„ „ 12.40 » jako fine „ „

Peruvijan iz najfine ovčje volne v najmodernih bojah, najnoveje za **gospejne suknene obleke, meter po gld. 2.20 in gld. 2.40.**

Črni kožuhasti Palmerston-tricot, čista ovčja volna za **gospejne zimske plašče, meter po 4 gld.,** loden za **gospejne plašče zoper dež in oblačila.**

Popotne ogrinjače, komad po gld. 4, 5, 8 in do gld. 12.— Najfineje obleke, hlače, prevlekače ali svrhne suknje, blago za suknje in dežne plašče, tifi, loden, komis, predenino, cheviot, tricot, ogrinjače za dame in biljardne preproge, peruvien, toskin priporoča

Ustanovljeno **Jan. Stikarofsky** — 1866 —
fabrička zaloga v Brnu.

Vzorki franco. Vzorki (ogledniki) razpošiljavajo se gg. krojaškim mojstrom **nefrankovano.** Pošiljatve proti povzetju čez 10 gld. franco.

V zalogi imam sukna vedno za več nego 150000 gld. av. v. in umeje se, da mi pri veliki svetovni trgovini ostane mnogo suknjenih **ostankov**, dolžih od 1 do 5 metrov, in sem torej primoran, take ostanke po **jako nizkih fabriških oenah** razpečavati. Vsak pametno misleč človek mora sprevideti, da od tako malih ostankov **ni možno** razpošiljati **vzorkov** na ogled, ker bi marveč vsled nekoliko stotin naročenih teh vzorkov ne ostali v kratkem nijedni vzorki a je torej skozi in skozi **sleparija**, ako firme suknene bлага inserirajo suknene ostanke; v tacih slučajih so vzorki odrezani od celih kosov a ne od ostankov, torej je namen takega postopanja očividni.

Ostanki, ki ne ugajajo, se zamenjavajo ali pak se pošlje nazaj denar.

Dopisi vsprejemljajo se v nemškem, ogerskem, českem, poljskem, laškem in francoskem jeziku.

Pri Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu v Ljubljani

se dobivajo vedno vse knjige družbe sv. Mohora

- in tudi sledeče knjige:
- Abecednik za slovenske ljudske šole.** Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 20 kr.
 - Abecednik slovensko-nemški.** Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 25 kr.
 - Brezovnik**, šaljivi Slovenec, 60 kr., vezano 70 kr.
 - Celestina J.**, Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.
 - Celestina J.**, Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.
 - Cimperman**, Pesni, 60 kr.
 - Dimitz A.**, Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjski deželni odbor. 4 gld.
 - Filipovič**, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.
 - Gregorčič**, poezije, drugi pomn. natis, 1 gld. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 gld.
 - Janežič A.**, Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.
 - Jenko Ivan**, Pesmi, 1 gld.
 - Jesenko Janez**, Avstrijsko-ogerska monarhija. — Domovinoznanstvo za četrti razred srednjih šol. 45 kr.
 - Jurčić Josip**, Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr., IV. zvezek 70 kr. V. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.
 - Kačič-Miošič**, Razgovor ugodni naroda slovinsk. 1 gld. 20 kr.
 - Kermavner V.**, Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.
 - Klailč**, Lehrgang der kroatischen Sprache, I, II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr. — Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.
 - Knjižnica slovenske mladini:**
I. zvezek: *Tomšič Ivan*, Dragoljubci, 30 kr.
II. „ „ „ *Peter rokodelič*, 36 kr.
III. „ „ „ *Cigler Janez*, Sreča v nesreči, 35 kr.
 - Kobler A.**, Zgodovina Sorške in-Preške fare, 30 kr.
 - Kosec**, Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.
 - Lavtar L.**, Občna aritmetika za učiteljska. Cena vezane knjigi 1 gld. 20 kr.
 - Lesar A.**, Liturgika ali sveti obredi pri vnanji službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.
 - Majar H.**, Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.
 - Padar**, Zakon in žena, 40 kr.
 - Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo.** 1 gld. 50 kr.
 - Praprotnik**, Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.
 - Razlag J. R.**, dr., Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.
 - Rožek J. A.**, Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.
 - Senekovič A.**, Fizika za nižje razrede srednjih šol. vezana 2 gld.
 - Šmid Kristof**, Spisi. 3 zvezki po 40 kr.
 - Vošnjak I.**, dr., Poročilo o kmetijski enketi dné 17. in 18. aprila 1884 v Ljubljani, 50 kr.
 - Vraz Stanko**, Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.
 - Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta Ljubljanskega.** Vezan 65 kr.
 - Zlatorog**, Pravljica za mladino. 20 kr.
 - Znidaršič J.**, Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.
- V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer:
- Pepelko, Snegulčico, Trnjevo rožico** (4° velike) po 50 kr. Pravljice o:
 - Pepelki, Rudeči kapiol in Obutem mačku** (8° velike) po 25 kr.
 - O deželi lenuhov, Snegulčico, Prtilikovcu** (Palček) in **Robinzonu** po 15 kr.

Za prihodnje leto 1886.

V zalogi **Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani**

je izšla:

Slovenska Pratika

za navadno leto 1886.

Cena eni Pratik 13 kr. — Razpečevalcem dajemo našo Pratico jako cenejšo.

Tiskata in zalagata Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani